

Autonomie pečujícího aneb každý má svoje limity

Akreditace MPSV ČR: A2022/0978-SP/PC/PP/VP

8 výukových hodin

Anotace

- Udržet si zdravé hranice a limity ve vztahu pracovník – klient je pro osoby působící v sociálních službách mnohdy velmi složité. Jedním z limitů, na které pracovníci naráží je komunikace, která je v uvedeném vztahu velice důležitá, ale ne vždy probíhá standardním způsobem. Pracovníci sociálních služeb se dostávají do situací, kdy jsou klientem či jeho rodinným příslušníkem neverbálně napadáni, bez ohledu na to, že i oni mají svoji důstojnost. Péče u takového klienta pak probíhá bez jakéhokoliv zájmu a je omezena pouze na nejnutnější úkony, přičemž příčina jeho negativního projevu bývá skryta v jeho nepříznivé životní situaci. Na místě je snaha pochopit a empaticky se vžít do situace klienta, ne vždy je však toto úsilí oceněno. Stresující situace, tlak ze strany klienta a jeho rodiny, pocit nezdaru, nepřijetí může vést až k syndromu vyhoření. Ve snaze vyhovět přání klienta nebo jeho rodinného příslušníka mají pracovníci sociálních služeb problém rozeznat co ještě je a co již není jejich zodpovědností. Touha být oblíben či být tím nejlepším vede až k sebeobětování a neschopnosti odmítnout jakoukoliv službu. Dalším limitem je tedy touha pomáhat za každou cenu, bez ohledu na svoje vlastní přesvědčení, zájmy a zdraví. I tady je nutné nastavit pravidla, vymezit si hranice svého počínání a naučit se občas říci laskavé ne.

Osnova

- Úvod - základní seznámení s problematikou
- Vymezení pojmu "hranice ve vztazích"
- Limity při práci s klientem
- Autonomie pracovníka sociálních služeb, důstojnost pečujícího i opečovávaného
- Konfrontace s problémovou komunikací
- Syndrom "pomocníka"
- Syndrom vyhoření a jak mu předcházet
- Závěr, diskuze